

Predmet C-408/22

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

20. lipnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

14. lipnja 2022.

Tužitelj:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Tuženik:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (DRŽAVNO VIJEĆE, FRANCUSKA) [omissis]

[omissis]

[omissis] [omissis]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(MINISTAR GOSPODARSTVA,
FINANCIJA I OPORAVKA,
FRANCUSKA)
protiv SA Bricolage Investissement
France

Conseil d'État (Državno vijeće) [omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

Rasprava održana 1. lipnja
2022.

Odluka od 14. lipnja
2022.

Uzimajući u obzir sljedeći postupak:

Dioničko društvo (SA) Bricolage Investissement France tražilo je od tribunala administratif de Montreuil (Upravni sud u Montreuilu, Francuska) da ga u iznosu od 633 352 eura oslobodi plaćanja poreza na dobit i dodatnih naknada u vezi s tim porezom koje je platilo za porezno razdoblje završeno 2012.

Presudom br. 1806737 od 10. listopada 2019., taj sud odbio je njegov zahtjev.

Presudom br. 19VE04061 od 19. listopada 2021. cour administrative d'appel de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu, Francuska) ukinuo je tu presudu i prihvatio zahtjev društva Bricolage Investissement France.

Žalbom i replikom, zaprimljenima 19. studenog 2021. i 10. svibnja 2022., [omissis] ministar gospodarstva, financija i oporavka zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da ukine tu presudu.

Tvrđi da je cour administrative d'appel de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu) povrijedio odredbe članka 223 B code général des impôts (Opći porezni zakonik) i opseg presude Suda Europske Unije C-386/14 od 2. rujna 2015. te netočno kvalificirao činjenično stanje time što je odlučio da matično društvo koje nije član porezno integrirane korporacijske grupe može, bez ponovnog uračunavanja dijela troškova i izdataka, od svoje oporezive dobiti u cijelosti odbiti dividende koje su obuhvaćene područjem primjene članka 216. istog zakonika i koje je primilo od svojih društava kćeri sa sjedištem u državi članici Europske unije, različitoj od Francuske.

U odgovoru na žalbu, zaprimljenom 14. travnja 2022., društvo Bricolage Investissement France zahtijevalo je da se žalba odbije [omissis]. Tvrđi da su žalbeni razlozi neosnovani.

[omissis]

Uzimajući u obzir:

- Ugovor o funkcioniranju Europske unije;
- Opći porezni zakonik i livre des procédures fiscales (Zakon o fiskalnim postupcima);
- presudu Suda Europske Unije od 2. rujna 2015. *Groupe Steria SCA* (C-386/14);
- code de justice administrative (Zakonik o upravnim sporovima);

[omissis]

Budući da:

- 1 Iz sadržaja spisa koji je dostavljen sudu koji odlučuje o meritumu proizlazi da je društvo Bricolage Investissement France, čiji je stopostotni vlasnik dioničko društvo grupa Adeo, 2012. primilo dividende od poljskog društva kćeri Leroy Merlin Pologne čiji je stopostotni vlasnik i svrstalo ih, radi utvrđivanja poreza na dobit koji se duguje za porezno razdoblje završeno 2012., u okvir sustava za matična društva predviđenog člankom 145. i 216. Općeg poreznog zakonika. U skladu s odredbama iz stavka I. potonjeg članka, društvo je odbilo iznos tih dividendi od svoje neto dobiti, osim dijela troškova i izdataka od 5 %. Naknadnom pritužbom, društvo Bricolage Investissement France tražilo je pravo na odbitak svih dividendi primljenih od svojeg poljskog društva kćeri, bez ponovnog uračunavanja dijela troškova i izdataka. Nakon što je ta pritužba odbijena, tražilo je od tribunala administratif de Montreuil (Upravni sud u Montreuilu) smanjenje u iznosu tog dijela svoje oporezive dobiti za porezno razdoblje završeno 2012. i povrat odgovarajućeg poreza. Ministar gospodarstva, financija i oporavka podnio je žalbu u kasacijskom postupku protiv presude od 19. listopada 2021. kojom je cour administrative d'appel de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu), nakon što je ukinuo presudu od 10. listopada 2019. kojom je tribunal administratif (Upravni sud) odbio zahtjeve tog društva, oslobodio društvo plaćanja poreza na dobit i dodatnih naknada za porezno razdoblje završeno 2012. u iznosu neutralizacije ponovno uračunatog dijela troškova i izdataka u njegovu dobit.
- 2 Člankom 216. stavkom I. Općeg poreznog zakonika, u tekstu primjenjivom na spor, određuje se da matično društvo može od svoje neto ukupne dobiti odbiti neto dobit od udjela kapitala, na temelju koje se primjenjuje porezni sustav za matična društva i koja je primljena tijekom poreznog razdoblja, nakon odbitka dijela troškova i izdataka jedinstveno utvrđenih na 5 % ukupne dobiti od udjela kapitala, uključujući porezni kredit. U skladu s člankom 223 A istog zakonika, u tekstu koji je trenutačno na snazi, koji se odnosi na uvjete pristupa sustavu porezne integracije: „*Društvo samo može biti obveznik plaćanja obračunatog poreza na dobit i to za ukupni rezultat korporacijske grupe koju pored njega čine društva u kojima u poreznoj godini ima neprekinuto najmanje 95 % kapitala neposredno ili posredno preko društava ili stalnih poslovnih jedinica članova korporacijske grupe [...]. / Članovi korporacijske grupe mogu biti samo društva ili stalne poslovne jedinice koje su dale svoj pristanak i čiji rezultati podliježu porezu na dobit prema uvjetima općeg prava ili u skladu s pravilima predviđenima u članku 214. [...].*” U skladu s člankom 223 B istog zakonika, u tekstu koji se primjenjuje i u kojem se određuje sustav porezne integracije: „*Ukupni rezultat utvrđuje matično društvo tako da zbroji rezultate svakog društva korporacijske grupe, utvrđene prema uvjetima općeg prava ili u skladu s pravilima predviđenima u članku 214. / Ukupan rezultat umanjuje se za dio troškova i izdataka koji je povezan s dobiti koju društvo grupe prima od člana korporacijske grupe za više od jednog poreznog razdoblja i s dobiti od udjela kapitala koju*

društvo grupe prima od posrednog društva za koju matično društvo podnosi dokaz da proizlazi iz dobiti od udjela kapitala koje je društvo član korporacijske grupe isplatilo za više od jednog poreznog razdoblja i koje još nije podnijelo dokaz o ispravicima provedenim u skladu s ovim ili trećim stavkom. [...].”

- 3 Članak 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije propisuje: „U okviru niže navedenih odredaba, ograničavanje slobode poslovnog nastana državljana jedne države članice na državnom području druge države članice zabranjuje se. Ta se zabrana odnosi i na ograničavanje osnivanja zastupništava, podružnica ili društava kćeri od strane državljana bilo koje države članice s poslovnim nastanom na državnom području bilo koje druge države članice. [...].”
- 4 Presudom od 2. rujna 2015., *Groupe Steria SCA (C-386/14)*, Sud Europske unije odlučio je da članak 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije treba tumačiti u smislu da se protivi tome da zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije dopušta integracijskom matičnom društvu neutralizaciju ponovnog uračunavanja dijela troškova i tereta, određenog u jedinstvenoj stopi od 5 % neto iznosa dividendi koje je to društvo primilo jedino od rezidentnih društava koja su u sastavu integracije, dok to zakonodavstvo tom matičnom društvu odbija takvo pravo za dividende koje mu raspodjeljuju njegova društva kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici koja bi, da su rezidentna, objektivno bila podobna u slučaju izbora u tom smislu.
- 5 Ministar tvrdi da je *cour administrative d’appel* (Žalbeni upravni sud) počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odlučio da je društvo *Bricolage Investissement France* u prilog svojem zahtjevu za smanjenje iznosa poreza na dobit koji je to društvo platilo za porezno razdoblje završeno 2012. osnovano tvrdilo da se člankom 223 B Općeg poreznog zakonika povređuje sloboda poslovnog nastana jer se njime ne predviđa mogućnost da se neutralizira dio ponovno uračunatih troškova i izdataka za dobit od udjela kapitala iz društava kćeri sa sjedištem u državi članici Europske unije, različitoj od Francuske, koja ispunjava uvjete za primjenu sustava porezne integracije, pri čemu je kao bespredmetnu u tom pogledu odbio okolnost prema kojoj to matično društvo, unatoč postojanju veza na osnovi kapitala s drugim francuskim društvima koje omogućuju osnivanje porezno integrirane korporacijske grupe, ne pripada takvoj grupi.
- 6 Ističe ozbiljne poteškoće u tumačenju prava Europske Unije i pitanje protivi li se članku 49. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije na temelju kojeg integracijsko matično društvo ima pravo na neutralizaciju ponovno uračunatih dijelova troškova i izdataka, zbog dividendi koje je to društvo primilo od rezidentnih društava koja su u sustavu integracije, kao i, kako bi se uzela u obzir presuda Suda Europske Unije navedena u točki 4., zbog dividendi koje je primilo od društava kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici koja bi, da su rezidentna, u slučaju izbora u tom smislu objektivno bila podobna za sustav porezne integracije, ali kojim se odbija pravo na takvu neutralizaciju rezidentnom matičnom društvu koje, unatoč

postojanju veza na osnovi kapitala s drugim rezidentnim subjektima koje omogućuju osnivanje porezno integrirane korporacijske grupe, nije odabralo pripadati takvoj grupi zbog dividendi koje mu raspodjeljuju njegova društva kćeri kao i dividendi od društava kćeri sa sjedištem u drugim državama članicama koja ispunjavaju uvjete za primjenu tog sustava koji se razlikuju od rezidentnosti.

- 7 Stoga Sudu Europske unije treba uputiti to pitanje u skladu s člankom 267. prvim stavkom točkom (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, sve dok Sud ne donese odluku, prekinuti postupak povodom žalbe ministra gospodarstva, financija i oporavka.

ODLUČUJE:

Članak 1.: Prekida se postupak povodom žalbe ministra gospodarstva, financija i oporavka sve dok Sud Europske Unije ne donese odluku o tome protiviti li se članku 49. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije zakonodavstvo države članice koje se odnosi na sustav porezne integracije na temelju kojeg integracijsko matično društvo ima pravo na neutralizaciju ponovno uračunatih dijelova troškova i izdataka, zbog dividendi koje je to društvo primilo od rezidentnih društava koja su u sastavu integracije, kao i, kako bi se uzela u obzir presuda od 2. rujna 2015., Groupe Steria SCA (C-386/14), zbog dividendi koje je primilo od društava kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici koja bi, da su rezidentna, u slučaju izbora u tom smislu objektivno bila podobna za sustav porezne integracije, ali kojim se odbija pravo na takvu neutralizaciju rezidentnom matičnom društvu koje, unatoč postojanju veza na osnovi kapitala s drugim rezidentnim subjektima koje omogućuju osnivanje porezno integrirane korporacijske grupe, nije odabralo pripadati takvoj grupi zbog dividendi koje mu raspodjeljuju njegova društva kćeri kao i dividendi od društava kćeri sa sjedištem u drugim državama članicama koja ispunjavaju uvjete za primjenu tog sustava koji se razlikuju od rezidentnosti.

[omissis] Doneseno 14. lipnja 2022.

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]